

CBE Z22000772 Fraude

UITSPRAAK

in het geding tussen X, woonachtig te Groningen, hierna ook te noemen appellante,

en

de examencommissie rechtsgeleerdheid van de faculteit rechtsgeleerdheid, hierna ook te noemen verweerder,

inzake het besluit van verweerder van 3 maart 2022.

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit van verweerder van 3 maart 2022 waarbij aan appellante vanwege fraude tijdens de opdracht Wetenschappelijk essay voor het vak studentenrechtbank als onderdeel van de bacheloropleiding rechtsgeleerdheid de volgende sanctie is opgelegd:

- › Appellante wordt uitgesloten van verder deelname aan het vak studentenrechtbank voor de rest van het collegejaar 2021-2022.

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld in een openbare zitting op donderdag 14 juli 2022, waar appellante is verschenen vergezeld van haar vader. Verweerder is eveneens ter zitting verschenen in de personen van Y en Z.

III. Ontstaan en loop van het geding

Appellante heeft het vak studentenrechtbank gevolgd. Voor dit vak diende appellante diverse opdrachten te maken. Verweerder heeft een melding van de examiner ontvanger over plagiaat in een van deze opdrachten. Appellante is in de gelegenheid gesteld om op het vermoeden van plagiaat te reageren.

Vervolgens heeft verweerder bij besluit van 3 maart 2022 appellante meegedeeld dat zij fraude heeft gepleegd in de opdracht Wetenschappelijk essay en verweerder heeft vervolgens appellante uitgesloten van verdere deelname aan dit vak voor de rest van het lopende collegejaar.

Via CLRS diende appellante op 11 maart 2022 een beroep in tegen dit besluit. Vervolgens vindt op 19 april 2022 een schikking gesprek plaats. Een schikking wordt echter niet bereikt waarna verweerder een verweerschrift indient en het beroep op de hoorzitting van 14 juli 2022 is behandeld.

IV. Standpunten van partijen

Het standpunt van **appellante**, zoals neergelegd in het beroepschrift en ter zitting toegelicht komt, samengevat, op het volgende neer. Appellante wordt beschuldigd van plagiaat.

Appellante bestrijdt enerzijds dat zij plagiaat heeft gepleegd in de zin van artikel 15 Examenreglement en anderzijds is appellante van mening dat de opgelegde sanctie disproportioneel is.

Appellante voert aan dat zij geen enkele opzet had om fraude te plegen. Zij omschrijft zichzelf als een serieuze studente die hard werkt en goede resultaten boekt. Op dit vak na heeft zij haar bacheloropleiding nominaal afgerond. Over het brongebruik voert appellante aan dat zij wellicht bij het schrijven van de opdracht niet door heeft gehad dat zij veel dezelfde bronnen gebruikte en dat zij te weinig haar eigen woorden gebruikte. Zij snapt dat haar bronnengebruik niet helemaal zorgvuldig is geweest en dat haar opdracht geen voldoende kan opleveren. Maar van fraude is geen sprake.

Over de opgelegde sanctie voert appellante aan dat deze te zwaar is. Appellante had geen enkele intentie om plagiaat te plegen en daarom is de sanctie ook te zwaar. Zij loopt nu een jaar studievertraging (ze kan pas in 2023 met de master beginnen) op en dat is veel te veel nu slechts sprake is van een onbewuste fout.

Tot slot verzoekt appellante haar beroep gegrond te verklaren en om compensatie van het collegegeld dat zij volgend studiejaar moet betalen om één vak, het vak studentenrechtbank, te volgen.

Verweerder heeft zich blijkens de stukken en ter zitting, als volgt verweerd.

De examinerator van het vak studentenrechtbank heeft in een opdracht overtredingen geconstateerd en deze aan verweerder gemeld. Verweerder heeft appellante gehoord en heeft vervolgens het bestreden besluit genomen.

In de opdracht Wetenschappelijk essay heeft appellante teksten letterlijk overgenomen van diverse auteurs zonder correcte voetnoten of bronverwijzingen. Appellante heeft in haar opdracht bijna alle tekst, behalve de inleiding en de conclusie, woordelijk overgenomen uit andere bronnen zonder correcte bronvermelding. Dit is in strijd met de wetenschappelijke integriteit die verweerder, zeker in de afsluitende fase van de bacheloropleiding, verwacht van studenten. Hierdoor heeft de examinerator geen juist oordeel kunnen vormen omtrent de kennis, inzicht en vaardigheden van appellante waardoor sprake is van fraude in de zin van artikel 15 Examenreglement. Verweerder stelt zich op het standpunt dat fraude waaronder plagiaat een serieuze zaak is. Appellante had kunnen en moeten weten dat bij het gebruik van andermans teksten te allen tijde en ook na herindeling van het eigen werk, volledig en juist geannoteerd dient te worden. Dit is ook aan de orde geweest bij de vakken Algemene Rechtswetenschap 1 en 2 en bij het vak Juridische Onderzoeksvaardigheden 1.

Voorts stelt verweerder zich op het standpunt dat de opgelegde sanctie gepast is voor de ernst van het vergrijp en in overeenstemming is met het sanctioneringsbeleid van verweerder. In gelijke gevallen wordt altijd een dergelijke sanctie opgelegd, ongeacht of het het laatste vak is voor een student of dat een student meer ECTS moet behalen alvorens de bacheloropleiding af te ronden. Het feit dat appellante een jaar moet wachten voordat zij het vak opnieuw kan volgen is geen reden om een lichtere sanctie op te leggen. En voorts vallen de financiële belangen van appellante buiten het beoordelingskader van verweerder. Wel is er rekening gehouden met het feit dat appellante nog niet eerder fraude heeft gepleegd. Bij recidive zal er een zwaardere sanctie worden opgelegd.

Tot slot verzoekt verweerder het beroep van appellante ongegrond te verklaren.

V. Beoordeling

Het College van Beroep voor de Examens (CBE) is van mening dat fraude, waaronder plagiaat, een zeer ernstige overtreding is van de in de wetenschappelijke wereld geldende normen en heeft er begrip voor dat verweerder hier streng tegen optreedt.

In de eerste plaats dient het College te onderzoeken of sprake is van fraude in de zin van artikel 15 Examenreglement.

Blijkens het bestreden besluit en de uitkomst van het schikkingsgesprek heeft verweerder geoordeeld dat appellante plagiaat heeft gepleegd in de opdracht Wetenschappelijk essay als onderdeel van het vak studentenrechtbank. Het College stelt voorop dat verweerder, nu het gaat om een belastend besluit, moet aantonen dat appellante fraude heeft gepleegd.

Appellante heeft aangevoerd dat zij misschien onvoldoende haar eigen woorden heeft gebruikt en niet zorgvuldig genoeg is geweest met het vermelden van bronnen. Dit kan een onvoldoende opleveren, maar er is volgens appellante geen sprake van fraude. Hierover overweegt het College het navolgende. Het College volgt verweerder in zijn stelling dat er in de opdracht wetenschappelijk essay grote delen veelal woordelijk zijn overgenomen zonder correcte bronvermelding.

Hierdoor kon de examinerator geen juist oordeel vellen over het inzicht, kennis en vaardigheden van appellante waardoor de handwijze als fraude bestempeld kan worden. Het feit dat

appellante geen opzet had om fraude te plegen, maakt dit niet anders. Bij het vaststellen van fraude speelt het opzetvereiste geen rol.

Voorts is het College het met verweerder eens dat deze sanctie passend te noemen is.

Verweerder heeft toegelicht dat er geen zware sanctie is opgelegd. De bandbreedte voor de zwaarte van de sanctie bestaat uit de uitsluiting van een of meerdere vakken voor de duur van maximaal een jaar. In onderhavig geval is appellante enkel uitgesloten van deelname aan het vak studentenrechtbank voor het lopende studiejaar 2021-2022 waarbij rekening is gehouden met het feit dat appellante niet eerder fraude heeft gepleegd. Bovendien heeft verweerder aangegeven in gelijke gevallen dezelfde sanctie te hebben opgelegd. Het is inherent aan de opgelegde sanctie dat appellante studievertraging oploopt. Aldus staat de opgelegde sanctie niet in een onredelijke verhouding tot de geconstateerde overtreding.

Over het verzoek tot vergoeding van het collegegeld voor het studiejaar 2022-2023 overweegt het College dat het College geen bevoegdheid heeft om een dergelijke vordering toe te kennen. Enkel het bestreden besluit kan door het College worden getoetst.

Gelet op het vorenstaande is verweerder op goede gronden tot zijn besluit gekomen, waardoor het bestreden besluit in stand kan blijven.

VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep ongegrond en verklaart zich onbevoegd om te oordelen over het verzoek om vergoeding van het collegegeld voor het studiejaar 2022-2023.

Aldus vastgesteld op 26 juli 2022 door mr. dr. E. van Wolde, voorzitter, mr. dr. W.M.H. Grooten en M.R.C. de Groot, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.E.A. Donkersloot, secretaris.

voorzitter

secretaris

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.66 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek kan door appellante binnen zes weken na toezending van deze beschikking beroep worden aangetekend bij het CBHO (College van Beroep voor het Hoger Onderwijs), postbus 16137, 2500 BC te Den Haag.